

Lad mig tage pesticiderne, som hr. Jørgen Winther og fru Hanne Severinsen var inde på, og som jeg også tror hr. Henning Grove var inde på. I mere end 10 år har vi under skiftende borgerlige regeringer og skiftende borgerlige miljøministre prøvet at få udfaset eller forbudt de farlige pesticider; men hver gang er det strandet på, at den agrokemiske industri har anket og anket og anket og bremset forsøgene. Så kommer der et lovforslag, som er helt nødvendigt, som afskærer disse ankemuligheder og dermed disse forhalingsmuligheder, og så melder Venstre og De Konservative fra, fordi – som de sagde fra Folketingets talerstol – hensynet til retssikkerheden og til den agrokemiske industri var det vigtigste. Det er derfor, jeg har udtalt mig, som jeg har gjort.

Men man skal lægge mærke til, hvad jeg samtidig siger, nemlig at det er et ulykkeligt mønster, at Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet melder fra i alle de afgørende miljøsager. Når vi snakker om CO₂-problemet og alle de andre store udfordringer, vi står over for, ville det være bedre, hvis Venstre og De Konservative begyndte at stemme sammen med os andre og samarbejde med os andre om at løse problemerne i stedet for at alliere sig med Fremskridtspartiet og bare sige nej.

Henning Grove (KF):

Jeg vil gerne spørge miljøministeren: Er det ikke korrekt, at der skal to parter til et samarbejde? Og dermed være ikke sagt, at ministeren altid er den klogeste, selv om han selv tror det.

Vi havde et fortrinligt kystcirkulære, der fungerede godt på decentralt plan, hvor de lokale var med til at tage beslutning om, hvad der er værdifuldt. Men hvad lægger ministeren op til? Jo, den eneste, der forstår noget som helst om miljøet her i Danmark, er ministeren. Derfor skal der centraliseres, og ministeren skal bestemme.

Og når vi ikke er enige i den sentens, vil vi ikke bevare miljøet. Jo, vi vil nemlig bevare miljøet, men efter en helt anden og mere decentral model, hvor befolkningen får indflydelse og det hele ikke er centraliseret hos miljøministeren. På det punkt er vi uenige. Jeg kan sige, at miljøministeren er ødelæggende for kystbeskyttelsen, med lige så god ret, som ministeren siger det omvendte.

Hanne Severinsen (V):

Kystcirkulæret var måske heller ikke columbusægget, men jeg synes egentlig, jeg præsenterede noget af et columbusæg i udvalget.

Jeg indbød faktisk ministeren til forhandling om, hvordan vi bedst kunne beskytte kysterne og opfylde målsætningerne på en meget enklere måde; men det var ministeren fuldstændig kold over for. Han ønskede bare at kunne sige udadtil, at vi stemte imod og ikke ville beskytte kysterne, og det har han fortsat med at sige.

Synes ministeren ikke, at man – hvis man skal samarbejde om noget – egentlig burde prøve at lytte lidt til de argumenter, som kommer fra den anden side? De argumenter kommer altså ikke altid, fordi man ikke vil beskytte kysterne, men fordi det godt kan være, at man mener, det kan gøres på en anden måde.

Det samme gælder for drikkevandet. Der var også nogle helt konkrete problemer med hensyn til EU og retssikkerheden, og dem kunne vi godt have løst. Men ministeren ville hellere gå ud og sige, at vi ikke ville være med til noget. Det er ministerens måde at opføre sig på, og jeg synes, den er demagogisk. Synes ministeren ikke, at han skulle tage at ændre stil, hvis vi skal have et samarbejde?

Charlotte Antonsen (V):

Jeg mener ikke, ministeren har svaret på spørgsmålet om, hvor længe ministeren ønsker at sprede disse usandheder om V og K. Det er det første spørgsmål.

Jeg har hørt, at ministeren mener, hans udsagn i tv om, at V og K står uden for miljøpolitikken i Danmark, kan begrundes med, at V og K ikke har stemt for tre forslag om en grøn fond, som kan støtte nogle små, lokale initiativer med skrothandlere, der stiller sikkerhed for behandling af nogle udtjente produkter. Mener ministeren, at disse tre sager er karakteristiske for den danske miljøpolitik i ministerens tid?

Og til sidst: Er ministeren i stand til sige undskyld?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg er selvfølgelig parat til at sige undskyld, hvis der er noget at undskylde.

Det, jeg har nævnt, er ikke tre, men fem forslag. Jeg har nævnt kysterne, jeg har nævnt pesticiderne, jeg har nævnt tilbagetagningsordningen, jeg har nævnt Den Grønne Fond, og jeg har nævnt sikkerhedsstillelsen i forbindelse med miljøforurenende virksomhed. Det var tilfæl-